

- 7) Wreszcie, którą z pomocy należy zdaniem Komisji traktować jako zgodną z prawem, a którą jako niezgodną z prawem?
- 8) Na której ze stron postępowania przed sądem krajowym (przedsiębiorstwo czy administracja) spoczywa ciężar dowodu na okoliczność, że budżet określony przez Komisję nie został przekroczony?
- 9) Czy przy ustaleniu przekroczenia budżetu, pierwotnie zatwierdzonego mocą decyzji Komisji nr 95/C 343/11 z dnia 14 października 1995 r., należy brać pod uwagę odsetki ustawowe ewentualnie przyznane przedsiębiorstwom będącym beneficjentami z tytułu zwłoki w wypłacie pomocy uznanej za zgodną z prawem i dopuszczalną?
- 10) W jakiej wysokości przysługują odsetki w przypadku gdy ich przyznanie należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu przekroczenia budżetu?

<sup>(1)</sup> Dz. U. L 77, s. 57.

<sup>(2)</sup> Dz. U. L 42, s. 1.

<sup>(3)</sup> Dz. U. L 267, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 17 lutego 2010 r. — Danfoss A/S i Sauer-Danfoss ApS przeciwko Skatteministeriet**

**(Sprawa C-94/10)**

(2010/C 100/47)

*Język postępowania: duński*

**Sąd krajowy**

Vestre Landsret

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* Danfoss A/S i Sauer-Danfoss ApS

*Strona pozwana:* Skatteministeriet

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie nieuwzględnieniu przez państwo członkowskie żądania zwrotu podatku akcyzowego wniesionego przez przedsiębiorstwo,

na które został przerzucony ciężar tego niezgodnego z dyrektywą podatku akcyzowego, w przypadku, gdy takie nieuwzględnienie — w okolicznościach takich, jak zaistniałe w ramach niniejszej sprawy — uzasadniane jest tym, że to przedsiębiorstwo zapłaciło podatek państwu?

- 2) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie nieuwzględnieniu przez państwo członkowskie żądania zapłaty odszkodowania wniesionego przez przedsiębiorstwo, na które został przerzucony ciężar tego niezgodnego z dyrektywą podatku akcyzowego, w przypadku, gdy takie nieuwzględnienie — w okolicznościach takich, jak zaistniałe w ramach niniejszej sprawy — uzasadniane jest podnoszonymi przez to państwo członkowskie względami (w szczególności związanymi z tym, że to przedsiębiorstwo nie jest bezpośrednio poszkodowane i że nie istnieje bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy szkodą a zachowaniem dającym podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności)?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 25 lutego 2010 r. — Prokuratura przeciwko Malikowi Gataevowi i Khadizhat Gataevaj**

**(Sprawa C-105/10)**

(2010/C 100/48)

*Język postępowania: fiński*

**Sąd krajowy**

Korkein oikeus

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* Prokuratura

*Strona pozwana:* Malik Gataev i Khadizhat Gataeva

**Pytania prejudycjalne**

- 1) W jaki sposób należy interpretować zależności pomiędzy dyrektywą Rady 2005/85/WE <sup>(1)</sup> (dyrektywą o postępowaniach w przedmiocie udzielenia azylu) i decyzją ramową 2002/584/WSiSW <sup>(2)</sup> w przypadku gdy osoba będąca obywatelem państwa trzeciego, o której przekazanie zwrócono się na podstawie europejskiego nakazu aresztowania złożyła w państwie członkowskim wykonania wniosek o udzielenie azylu a postępowanie w przedmiocie udzielenia azylu toczy się równocześnie z postępowaniem w przedmiocie wykonania nakazu aresztowania?

- a) czy należy przypisać pierwszeństwo ustanowionemu w art. 7 ust. 1 dyrektywy prawu do pozostania w państwie członkowskim podczas rozpatrywania wniosku czy też art. 7 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wykonanie nakazu aresztowania stanowi powód mający pierwszeństwo przed prawem ustanowionym w art. 7 ust. 1? Czy na podstawie decyzji ramowej można odmówić przekazania ze względu na toczące się postępowanie w przedmiocie udzielenia azylu, pomimo tego że art. 3 i 4 tej decyzji nie zawierają powodów odmowy odnoszących się do takiego przypadku?
- b) czy art. 7 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że na jego podstawie państwu członkowskim przysługuje zakres swobody przy podejmowaniu decyzji jak zamierzają one uregulować kwestię opisaną w lit. a) w ich prawach krajowych?
- c) jak, w kontekście powyższych pytań należy interpretować art. 7 ust. 2 dyrektywy, w szczególności w przypadku gdy osoba, o której przekazanie zwrócono się na podstawie nakazu aresztowania wniosła o udzielenie jej azylu uzasadniając to co do zasady tymi samymi względami co względy, na które powołała się w celu zakwestionowania przekazania?
- d) czy w razie udzielenia azylu państwo członkowskie wykonania musi odmówić przekazania? W odniesieniu do takiego przypadku odsyła się ponadto do czwartego pytania prejudycjalnego [lit. a)-c)]
- 2) Czy decyzję ramową, przy wzięciu pod uwagę zasady wynikającej z jej art. 1 ust. 2 oraz przepisów art. 6 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską i Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że można odmówić przekazania również z innych powodów wykraczających poza zakres zawartych w art. 3 i 4 decyzji ramowej powodów odmowy z uwzględnieniem motywów 12 i 13 tej decyzji, gdy te inne powody związane są z okolicznościami opisanymi w tychże motywach?
- a) jeżeli decyzję ramową należy interpretować właśnie tak, na jakie powody musi lub może się powołać państwo członkowskie wykonania? Czy może się ono powołać na zasady wykładni zawarte w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącym ekstradycji na gruncie europejskiej konwencji praw człowieka? Czy państwo członkowskie może również powołać się na powody, których zakres jest poszerzony w porównaniu z powodami odmowy zawartymi w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka?
- b) jeżeli decyzję ramową należy interpretować w ten sposób, że można odmówić wykonania nakazu aresztowania również z innych powodów niż te zawarte w art. 3 i 4, czy wynika z tego, że w decyzji ramowej zezwolono państwu członkowskim na odmowę wykonania nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary również z powodów dotyczących treści lub uzasadnienia wyroku wydanego w państwie członkowskim wydającym nakaz i prawidłowości postępowania sądowego, w ramach którego wyrok ten został wydany, co skutkuje potrzebą rozpatrzenia odnośnych zarzutów w państwie członkowskim wykonania. W jakich dokładnie warunkach lub z jakich dokładnie powodów może dojść do takiego rozpatrzenia („révision au fond”)?
- c) czy decyzję ramową należy interpretować w ten sposób, że zezwolono w niej państwu członkowskim na odmowę przekazania na podstawie nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że postępowanie sądowe, w ramach którego kara została orzeczona nie było uczciwe, ponieważ skazany był poddany prześladowaniom przez organy państwa, w którym postępowanie się odbyło, co znalazło wyraz w przedstawieniu dyskryminującego oskarżenia?
- 3) Czy przepisy decyzji ramowej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy można czasowo odroczyć przekazanie z ważnych przyczyn natury humanitarnej, na przykład dotyczących zdrowia danej osoby w rozumieniu art. 23 ust. 4 tej decyzji można również całkowicie odmówić przekazania, jeżeli czasowe odroczenie jego wykonania nie wyeliminuje jego nieproporcjonalności?
- 4) Jeśli decyzję ramową należy interpretować w ten sposób, że można również odmówić wykonania nakazu aresztowania z takiego powodu, do którego nie odnosi się wyraźnie żaden przepis tej decyzji, jakie są przesłanki takiej odmowy w szczególności w przypadku gdy nakaz aresztowania został wydany w celu wykonania kary?
- a) czy w takim przypadku przepisy art. 4 ust. 6 decyzji ramowej stosuje się odpowiednio? Czy, innymi słowy można odmówić wykonania nakazu aresztowania wyłącznie wtedy gdy osoba, o której przekazanie się zwrócono jest obywatelem państwa członkowskiego wykonania lub ma w tym państwie miejsce zamieszkania i państwo to zobowiązało się wykonać karę lub środek zabezpieczający na podstawie jego prawa wewnętrznego?
- b) czy należy, przynajmniej, uzależnić odmowę od okoliczności, że państwo, do którego zwrócono się z wnioskiem o przekazanie zobowiązało się wykonać karę lub środek zabezpieczający na podstawie jego prawa wewnętrznego?

- c) jeśli decyzję ramową należy interpretować w ten sposób, że w niektórych przypadkach zezwala ona na odmowę wykonania nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary z powodów dotyczących treści lub uzasadnienia wyroku wydanego w państwie członkowskim, które wydało nakaz czy też prawidłowości postępowania sądowego, w ramach którego wyrok ten został wydany, czy odmowa jest możliwa również wtedy gdy przesłanki opisane w lit. a) i b) nie są spełnione?
- 5) Jakie znaczenie należy lub można przypisać, w odniesieniu do wykonania nakazu aresztowania, okoliczności, że zatrzymana osoba jest obywatelem państwa trzeciego, który sprzeciwia się przekazaniu podnosząc, że w państwie członkowskim, które wydało nakaz aresztowania grozi mu wydalenie do państwa trzeciego?
- a) jakie znaczenie ma taki powód odmowy, przy wzięciu pod uwagę przepisów decyzji ramowej i obowiązków wobec obywateli państw trzecich, wynikających dla państwa członkowskiego, które wydało nakaz aresztowania z prawa Unii, między innymi z dyrektyw 2004/83/WE<sup>(3)</sup> i 2005/85/WE?
- b) czy w tym względzie rolę może odgrywać art. 28 ust. 4 decyzji ramowej, zgodnie z którym osoba przekazana na mocy europejskiego nakazu aresztowania nie zostaje poddana ekstradycji do państwa trzeciego bez zgody właściwych organów państwa członkowskiego, które tę osobę przekazało. Czy zakaz ten może poza ekstradycją obejmować również inne sposoby usunięcia z terytorium państwa jak na przykład wydalenie i na jakich warunkach?
- 6) Czy stwierdzony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 16 czerwca 2005 r. w sprawie C-105/03 Pupino, pkt 34 i 42-44 obowiązek dokonywania przez sąd krajowy takiej wykładni prawa krajowego, która jest zgodna z decyzją ramową istnieje niezależnie od tego czy wymagana w decyzji ramowej wykładnia działa na korzyść osoby, o którą chodzi czy też na jej niekorzyść, w przypadku gdy nie mamy do czynienia z jedną z opisanych w pkt 44-45 tego wyroku sytuacji?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz. U. L 326, s. 13).

<sup>(2)</sup> Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz. U. L 190, s. 1).

<sup>(3)</sup> Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz. U. L 304, s. 12).

**Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 15 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Sylvia Bienek przeciwko Condor Flugdienst GmbH**

(Sprawa C-525/08)<sup>(1)</sup>

(2010/C 100/49)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii**

(Sprawa C-313/09)<sup>(1)</sup>

(2010/C 100/50)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estonii**

(Sprawa C-328/09)<sup>(1)</sup>

(2010/C 100/51)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 297 z 5.12.2009.